

Chodila Naděje po světě

A měla šaty rozedrané
Ve světě lidí bohatých
Potkala Závist Svár a Pýchu

Děravý plášť jim přišel k smíchu

Když jsi tak chudá
Že nezbývá ti ani
Čím nahotu bys zakryla
Máš vůbec něco?
Aspoň jméno?
Ptaly se jí posměšně

Naděje

Odpověděla